

Helou, lidé

Wabi Daněk

1. S Livií slušně jsme si žili,
měli jsme v městě malej byt,
to bylo dřív, než děti odrostly
a chtěly odejít a začít po svém žít.
2. Joan a Linda žijou v Omaze,
z Joa je roztoulanej rváč,
Davyho nám vzala Korea,
dodneška ptám se, zač, a zbyl nám jenom pláč.
R: Stářím stromy sílí
a staré řeky mají širší proud,
nám lidem roste samota,
čekání na dvě slova: helou, lidé, helou.
3. S ženou už není o čem povídat,
sedí a vidí jen svůj svět,
a všechny novinky, co zestárly,
omládnu o pár let, když ve snech přijdou zpět.
4. Dnes ráno zvonil u mě telefon,
volal můj dávnej kámoš Fitz
a hned se ptal, co prej je novýho,
povídám: vlastně nic, co jsem měl taky říct?
R:
5. Až jednou půjdeš touhle ulicí
a potkáš smutných očí pár,
hm, netvař se, že ti to nepříjde,
řekni: dobrý den, helou, lidé, helou ...